

IV DIUMENGE DURANT L'ANY B

1. EN COMPANYIA DE L'EVANGELISTA MARC, UN ITINERARI DE RECOONEIXEMENT

Diumenge passat, vam començar durant uns diumenges, una lectura de l'Evangelí segons sant Marc...

Diumenge passat abordàvem una primera seqüència amb la inauguració de la predicació de Jesús i la crida dels seus primers deixebles a la vora del llac (1, 14-20).

Ara entrem en el que els especialistes anomenen "la jornada de Cafarnaum", la lectura de la qual començam avui (1, 21-28).

2. ... DE JESÚS, EL CRIST, EL FILL DE DÉU:

Unes lectures que celebren la novetat de Jesucrist, en qui s'acompleixen, més enllà de tota esperança, els anuncis del Primer Testament.

- Ja al temps de l'Èxode, Moisès havia anunciat al seu poble: *15 El Senyor, el teu Déu, farà que enmig teu, entre els teus germans, s'aixequi un profeta com jo. Escoltau-lo.*
- Ha arribat el temps, acaba de proclamar Jesús a Galilea. I ara, el veiem a la sinagoga de Cafarnaum, un "dissabte". Ell ensenya amb una autoritat que admira els seus oients, hi allibera un home turmentat per un esperit maligne, revelant-se així com el Profeta anunciat per Moisès. Tots s'interroguen: --*Què és tot això? Una doctrina nova ensenyada amb autoritat! Fins i tot dóna ordres als esperits malignes i l'obeeixen!*
- En aquest temps de l'Església, els deixebles de Jesús, sigui quina sigui la seva vocació, ¿no s'haurien de preguntar, si estan vertaderament dedicats al Senyor sense divisió, crear l'interrogant, com el seu Mestre, per la manera de ser enmig dels homes? (2 lectura).

LA TAULA DE LA PARAULA

Primera lectura

APROFUNDIR AQUESTA PARAULA

Quan enmig de les seves dificultats, el poble d'Israel està temptat de dubtar de la fidelitat d'un Déu que roman silenciós, un autor inspirat invita els seus germans a rellegir el present a la llum del passat i a obrir-se al futur.

El llibre del Deuteronomi es presenta com el testament de Moisès, el primer profeta que Déu escollí per entrar en relació amb el seu poble i guiar-lo des d'Egipte fins a la terra de la llibertat. Avui com ahir, el Senyor camina amb el seu poble i no es desdirà de l'Aliança que ha pactat. En el futur, suscitarà un nou Moisès: aleshores hi haurà un alliberament encara més magnífic que el que realitzà en altre temps, quan sortiren d'Egipte.

Caldrà que les seves paraules siguin escoltades com s'ha de fer amb les de Déu.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR vetllarà A REMARCAR

Els subjectes

- Moisès
- Els poble d'Israel
- El Senyor Déu en nom del qual parla Moisès

L'ANUNCI DE LA VINGUDA D'UN PROFETA, cor del missatge:

L'anunci fet primer pel mateix Moisès:

El Senyor, el teu Déu, farà que enmig teu, entre els teus germans, s'aixequi un profeta com jo.

Escoltau-lo

Anunci que es sosté en un missatge rebut del Senyor:

Jo faré que s'aixequi enmig dels seus germans

un profeta com tu; li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré.

L'ADVERTIMENT FINAL:

I jo mateix demanaré comptes als qui no escoltin les meves paraules, que ell dirà en nom meu..

AL FINAL ES DIU: PARAULA DE DÉU (NO: És paraula de Déu)

EL SALM 94 (95)

El salm 94, salm invitatori amb el qual s'obre l'Ofici diví cada matí, pren la forma d'un diàleg litúrgic, a la porta del Temple, entre els levites, que interpel·len: *Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, aclamem la roca que ens salva; 2 presentem-nos davant seu a lloar-lo, aclamem-lo amb els nostres cants,... 6 Entrau, prosternem-nos i adorem-lo,*

agenollem-nos davant el Senyor que ens ha creat, i l'assemblea respon: , 7 Ell és el nostre Déu, i nosaltres som el poble que ell pastura, el ramat que ell mateix guia.

La seva invitació inicial a la joia i a l'abandonament, es converteix més tost, referint-se a la malaurada experiència del desert, crida vigorosa a escoltar la Paraula de Déu "avui".

SEGONA LECTURA

APROFUNDIR AQUESTA PARAULA

Pau escrivia: Vull dir, germans, que el temps s'acaba, limitat , literalment el temps ha carregat les veles (per aferrar-les), com un vaixell que arriba a port. Una imatge magnífica que parlava ben fermament al cor dels cristians que creien imminent la vinguda del Senyor.

És en aquesta perspectiva que Pau proposa aquí una avaluació dels avantatges comparats del matrimoni i el celibat.

Al seu Senyor sense divisió. Tot un programa de vida que, segons les vocacions, uns s'esforcen en realitzar en el matrimoni i els altres en el celibat.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR posarà particularment de relleu

L'INCÍS INICIAL: *Germans, Jo voldria que visquéssiu sense neguit.*

LES ANTÍTESIS

A) *El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de complaure'l.*

B *En canvi, el casat s'ha d'ocupar de les coses del món i mirar de complaure la muller, 4 i té el cor dividit.*

A) Igualment, la noia jove o la dona no casada poden ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santes de cos i d'esperit;

B) en canvi, la casada s'ha d'ocupar de les coses del món i mirar de complaure el marit.

LA CONCLUSIÓ

35 *Tot això ho dic pel vostre bé, no per lligar-vos a res. Pens tan sols en allò que més convé i que més facilita de viure dedicat al Senyor, sense destorbs de cap mena.*

ES DIU: PARAULA DE DÉU!

NOTES DE COMENTARI A L'EVANGELI DE Marc 1, 21-28

Acompanyats pels seus deixebles, els quatre pescadors del llac de Genesaret que han estat els primers cridats (evangeli de diumenge passat), Jesús entra a Cafarnaum, ciutat situada a la vora del llac de Galilea, que, a partir d'ara el centre de la seva predicació i dels seus desplaçaments missioners.

En el marc d'una jornada típica, la "jornada de Cafarnaum" segons l'expressió consagrada, Marc ens proposa un resum ben ric de significació de l'activitat de Jesús: avui en el context d'una assemblea setmanal, un ensenyament al que va lligat un exorcisme; diumenge qui ve, primer en el context familiar de la casa de Simó i d'Andreu, després a la "porta" on el poble s'empeny la gent.

És en dia de dissabte. Jueu fervent, Jesús, segons el seu costum, va a la sinagoga on es reuneix cada setmana per a la pregària i l'escolta de la Paraula de Déu.

L'Ofici, explica Michel Quesnel, *comporta dues lectures: un passatge de la Llei o "Thorà" (els cinc primers llibres de la Bíblia) i un extracte d'un llibre profètic, el més emprat, Isaïes. Després d'açò, una homilia a partir dels texts llegits que pronunciava un dels homes presents, un adult suficientment instruït en la Bíblia, habitant del poble o un hoste de pas.*

Els caps de la comunitat religiosa invitaven més sovint a algú a parlar més que parlar ells mateixos. (Comment lire un Evangile? Saint Marc).

Jesús, just ha arribat ocupa el centre de l'escena i s'imposa davant una assemblea que no sembla ser allà per escoltar-lo. Efectivament, no res se'ns diu dels ritus litúrgics tinguts en l'edifici. En contra, Marc, quatre vegades, retorna sobre les reaccions de l'auditori davant del seu ensenyament. Sense donar-nos el contingut, l'evangelista remarca fortament que Jesús, a diferència dels escribes que es sostenen en els ensenyaments dels seus mestres, parla com una persona "amb autoritat", com intèrpret autoritzat de la Llei, i com algú que ha rebut de Déu un mandat per fer-ho. Així, des de l'inici del relat, Marc ens fa comprendre que l'autoritat de Jesús no depèn de la tradició dels escribes, sinó que és comparable a la de Moisès. (la primera lectura d'avui)

... i mana als dimonis i l'obeeixen:

Però vet aquí, que un fet inesperat talla la paraula de Jesús. Ja present, entre dues crisis, a la sinagoga, *un home posseït d'un esperit maligne*, intervé bruscamment *que es posà a cridar: -Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: el Sant de Déu!* (aquest títol a la Bíblia indica una consagració especial).

En aquest època, en que tots els mals que patia l'home eren atribuïts a la influència nefasta d'esperits malvats, oposats a la santedat de Déu; els exorcistes lluiten amb fórmules màgiques i procediments tan estranys com complicats.

Res d'açò en el relat de Marc. Simplement, una paraula de Jesús –la mateixa paraula que un dia s'adreçarà a la mar desfeta i remoguda, símbol i receptacle dels poders malèfics (4, 39).

I Jesús el va increpar dient: --Calla i surt d'aquest home. Immediatament, la seva paraula és eficaç: *Llavors l'esperit maligne el sacsejà violentament, llançà un gran xisclé i en va sortir.*

Que al cor del sàbat, dia de repòs inviolable, Jesús mostràs així l'autoritat de la seva paraula amb un acte de domini absolut sobre les forces del mal, vet aquí el perquè de l'esglai dels presents: *Què és tot això?*- es pregunten. Un interrogant que anuncia ja aquell que ritmarà com un refrany tota la primera part de l'obra de Marc: Qui és aquest home?, i que només trobarà la seva vertadera resposta amb la professió de fe del centurió romà aixecant els ulls ver Jesús crucificat: *Vertaderament, aquest home era el Fill de Déu (15, 39).*

Què més meravellós si, com relata l'epíleg, l'autoritat d'un ensenyament així i l'eficàcia d'una paraula així traspassàs les parets de la sinagoga i si *la seva anomenada s'estengué de seguida per tota la regió de Galilea.*